

„ДОХОЖДАТ ДНИ“ НА ВАПЦАРОВ СРЕЩУ „ДОХОЖДА ЧАС“ НА ЯВОРОВ

Дохожда час

Дохожда час, уречен за човека,
последен час, и като свещ полека
затлей живот, затлеят мъжки сили;
дохожда край, смирен, човека застава
пред зинал гроб... Съдейски глас тогава
обажда се: „Ти взе, но заплати ли...?“

Нещастника, оглежда се надиря
и търси той да види светла диря
в неравен път, изминат на земята;
без име страх без милост го терзае
и търси той с какво да оправдае
добро и зло, дял паднал на душата.

И горко е тогава ономува
над себе си присъда който чува:
„На чужди пир, излишний, се намери!“
Престъпник същ, изправен под бесило,
проклена той в живота драго-мило,
а пред смъртта бледнее и трепери.

Дохождат дни, такива мрачни дни,
че иде ти да виеш от ненавист.
Боли в гърдите, в мутрата горчи
и в гърлото ръжда се наслоява.

Дохождат дни... и питаш се защо
е тази болка, тази дива ярост,
така е скрито нейното ядро...

Вапцаров

Яворов

Едно стихотворение на Яворов е озаглавено „Дохожда час“¹.

Една непубликувана чернова, която издателите на Вапцаровата лирика обикновено включват в раздел „Стихотворения от последните години“, започва с думите „Дохождат дни...“ Тази почти еднаквост между началото на единия и на другия текст подтиква към успоредното им четене, без сама по себе си да обещава безусловно, че такъв тип четене действително ще се